

بسمه تعالی

به

به با نام انگلیسی **Quince** از خانواده **Rosaceae** و از جنس **Cydonia** بوده، که تنها یک گونه با نام **Vulgaris** را دار است و بومی ایران و ترکمنستان میباشد.

به درخت کوچکی است به ارتفاع حداکثر ۵ متر، از ۴-۵ سالگی میوه تولید میکند و عمر آن به ۵۰ سال میرسد. شاخه های جوان، برگها و پشت میوه از کرکهای نرم سفید یا خاکستری مایل به قهوه ای پوشیده شده است. برگهای تخم مرغی یا تقریباً گردیابیضی نوکدار با قاعده گرد، گلها درشت و صورتی مایل به سفید، گلبرگها تخم مرغی، دارای ۵ کاسبرگ، ۵ گلبرگ و گلهای خود بارورند. گلها در انتهای شاخکهای برگدار ظاهر می شوند. میوه بر حسب رقم گرد، تخم مرغی، گلابی شکل با رنگ زرد طلایی و در بعضی ارقام مایل به سبز و کرکدار است.

اقلیم :

به در مناطق سردسیر و گرمسیر معتدل قابل کشت می باشد نیاز سرمایی به از سایر میوه های دانه دار کمتر است و بین ۱۰۰ تا ۴۵۰ ساعت زیر ۷ درجه سانتیگراد می باشد. ظهور شکوفه های به بسیار دیرتر از سایر میوه ها است. بهمین دلیل خطر سرمازدگی بهاره در این میوه بسیار کم است.

خاک :

خاکهای نیمه سنگین رسی و شنی برای کشت درخت به مناسب است. خاکهای آهکی موجب عدم جذب آهن و ابتلا به زردی می شود که این حالت در اراضی سنگین و زه دار هم مشاهده می شود. درخت به، به شوری خاک و آب مقاومتر از سایر میوه های دانه دار است. به تا حدودی به خشکی مقاوم است.

ازدیاد :

به از طریق پاجوش، قلمه، خوابانیدن و پیوند قابل تکثیر است. پایه های بذری به برای ارقام مرغوب به، زالزالک برای اراضی نامناسب و آهکی و **Qa**، **Qb** و **Qc** پایه های مناسب به می باشند. نوع پیوندهای شکمی و اسکنه ای در به

متداول است.

کاشت :

فواصل کاشت به معمولاً ۵*۵ یا ۵*۶ در نظر گرفته می شود. اصولاً درختان به، به هرس زیادی احتیاج ندارند ولی برای فرم دهی نهالها باید از ارتفاع ۷۰-۱۰۰ سانتیمتری زمین سربرداری شوند و در سال دوم ۵-۴ شاخه در اطراف شاخه اصلی انتخاب و بقیه حذف شوند.

رقام به : در ایران حدود ۱۰ رقم به شناسایی شده که مهمترین آنها عبارتند از : به اصفهان، به نیشابور، به ترش آذربایجان، به مظاهری، به حاجی رفیعی برداشت :

به از اوایل مهر ماه تا اواخر آبان برداشت می شود که معمولاً در میان میوه های سردسیری آخرین میوه ایست که می رسد. برداشت با دست انجام می شود و زمان برداشت وقتی است که رنگ میوه زرد و زرد طلایی شده باشد. مصارف :

میوه به بعنوان تازه خوری مصرف ندارد و حدود ۹۰٪ آن در صنایع مربا سازی و تهیه شربت کاربرد دارد. دانه به مصرف طبی دارد و در تخفیف سرفه، سینه درد از قدیم متداول بوده است.

آفات و بیماریهای به در استان اصفهان :

آفات : از مهمترین آفات درخت به در استان میتوان به کرم به اشاره نمود که دارای چندین نسل در طول فصل رشد می باشد.

بیماریها : از مهمترین بیماریهای درخت به در استان میتوان به پوسیدگی سفید ریشه اشاره نمود. سطح کشت :

مهمترین استانهای تولیدکننده به عبارتند از : اصفهان، کرمان، خراسان، فارس و گیلان.

نیاز های درخت به برای گلدهی و تولید میوه درخت به در همه نوع خاک ها رشد می کند , اما خاک سبک و دارای رطوبت و حاصلخیزی کافی را ترجیح می دهد. درخت به در شرایط نور کامل آفتاب بسیار خوب رشد می کند. درخت به اگرچه در شرایط کمی سایه خوب رشد می کند , اما میوه کافی نمی دهد وقتی در چنین شرایطی قرار گیرد. ارقام مختلف درخت به شرایط خاص خود را برای رشد و میوه دهی دارند. آفات و بیماری درختان سیب و گلابی می توانند درخت به را نیز مورد حمله قرار دهند. درخت به برای رشد و میوه دهی به فصل رویش طولانی , آب کافی و برنامه سمپاشی علیه آفات و بیماری ها نیاز دارد

درخت به در خاک های قلیایی به کمبود آهن حساس است و به همین خاطر خاک های اسیدی را بیشتر دوست دارد. وزش باد های تند می تواند به درخت به آسیب رساند و از ادامه میوه دهی درخت جلو گیری نماید. احداث بادشکن در مناطق دارای وزش باد های تند لازم می باشد. با وجودیکه درخت به برای گرده افشانی به درخت گرده دهنده نیاز ندارد اما کشت چند رقم از درخت به که موجب میوه دهی بهتر درخت به می شود توصیه می گردد. کود دهی ازت به مقدار زیاد می تواند سبب تولید پاجوش های زیاد نماید که این پاجوش ها می توانند درخت را ضعیف نمایند.

درخت به با عناصر غذایی کم در زمان برداشت , میوه زیادی نمی دهد. رشد ناقص میوه به بواسطه ابیاری کم یا عدم ابیاری در زمان نیاز درخت به اب , می باشد. کود دهی درست در طی زمستان و بهار می تواند غذایی کافی در اختیار گیاه قرار دهد.

در طی بهار , مصرف کود دارای ازت , و یا کود گاوی کمپوست شده موجب تولید شاخه های بارده زیاد در درخت به می شود.

تهیه کننده : آقای مهندس علی اکبر شهباز و خانم نهایت فخار